

Ensimmäinen Finnanest-lehti

30.1.1968

Olipa kerran yhdistys, jonka jäsenet kerääntyivät istumaan yhden pöydän ympärille ja kertoivat toisilleen niin tähdelliset asiat kuin juurutkin. Kaikki tiesivät kaiken kaikista. Mutta sitten yhdistys alkoi paisua, ei tosin niinkuin hiivataikina, mutta paisua kumminkin. Enää ei mahduttu yhden pöydän ympärille, eikä kenkään tiennyt mitään kustakaan. Asiantilan surkeutta aprikoitaessa päätettiin käynnistää monistettu lehtinen parantamaan interanesthesiologista kommunik- ja informaatiota.

Lehtisen toimituskunnan muodostavat kaikki yhdistyksen jäsenet. Toimitus on alustavissa kokeissa identtinen johtokunnan kanssa. Avustukset lähetetään rahastonhoitajallemme, rouva Virkkalalle (Invalidisäätiö, Helsinki 28). Avustukset on lähetettävä edellisen kuukauden puoliväliin mennessä. Kaikki jutut pyritään sijoittamaan, mutta tungoksen syntyessä toimitus pidättää itselleen oikeuden tiivistää sanontaa.

Kädessäsi oleva ensimmäinen numero on jonkinlainen skeletti käsiteltävistä aiheista. Lehtistä selaillessasi löydät kokousselostuksen, preliminary raportin, pari referenssiä, juoksevia asioita ym. juoruja. Löydät siis lyhyesti esitettyjä uutisia, jotka kertovat sinulle, että taas tuo

kolleega X on käynyt ulkomailla, että

kolleega Y on tehnyt duuneja samasta aiheesta, josta juuri itse aiot käynnistää työt, että

kolleega Z on lukenut kirjan, joka ehkä sinunkin kannattaa lukea, että

kolleega Ä ei ole tyytyväinen uuteen monitoriinsa, että

kolleega Ö:llä on samoja pulmia, jotka sinä juuri olet ratkaissut.

Lehtisen pari ensimmäistä numeroa on käynnistetty mallin vuoksi väkisin, mutta jatkon on oltava spontaanista. Lehtinen siis muotoutuu spontaanisuuden pohjalla, ja jos ei muotoudu, niin palataan vanhaan kiertokirjejärjestelmään.

Olemme (tarkoittaa johtokuntaa) täysin tietoisia, että esitettyä suunnitelmaa voidaan kritisoida. Monet pitävät moista informalismia lapsellisena ja akateemisen yhdistyksen arvolle sopimattomana, toiset arvelevat, että mitä se muille kuuluu, mitä minä teen jne. Kansanomaisen käsityksen mukaisesti yrittänyttä ei kuitenkaan laiteta, ja kuten sanottu, lehtinen muovautuu laatioidensa mukaiseksi.

SHORT SUMMARY:

Finnanest pyrki mahduttamaan meidät kaikki taas sen yhden pöydän ympärille.

T T

PUHEENJOHTAJALTA

Yhden pöydän ympärillä

Yhdistyksemme elää 69. toimintavuotena vahvana ja elinvoimaisena, jäsenmäärältään alati kasvavana. Tuskinpa perustajanelikko (Tappura, Airaksinen, Savolainen ja Turpeinen) arvasi vuonna 1952 Kulosaarentiellä kokoustaessaan, kuinka laajamittaiselle ja arvokkaalle toiminnalle heidän illanistujaisensa pohjan loikaan. Yhdistyksen tarkoitus ihan sääntöihin kirjattuna on ”edistää anestesiologian ja tehohoidon erikoisalan kehitystä ja yhteistyötä alan lääkäreiden kesken sekä antaa lausuntoja ja suosituksia erikoisalaa koskevista aiheista”.

Ensimmäinen Finnanest julkaistiin vuonna 1968. Lehtisen esipuheen mukaan syynä oli yhdistyksen paisuminen niin, ettei mahdolluttu enää yhden pöydän ääreen ja oli tarve parantaa yhdistyksen jäsenten välistä kommunikaatiota ja informaation kulkua. Lehtinen on luettavissa Finnanestin nettisivustolta. Muina dokumentteina yhdistyksen mielenkiintoisista vaiheista on julkaistu 30- ja 50-vuotishistoriikit, joista jälkimmäinen ”Untako vain” löytyy allekirjoittaneenkin kirjajhyllystä. Ja nyt kun minulla on siihen mahdollisuus, haluan kiittää kirjan nimennyttä tahoja, koska mielestäni se ei voisi olla onnistuneempi.

Yhdistyksemme yksi tärkeimmistä tehtävistä edelleen on pitää jäsenistö tämän nuoren, kiihkeästi kehittyvän erikoisalamme aallonharjalla. Kansainvälisyyden vaaliminen on tässä avainasemassa. Pelkästään olemalla yhdistyksemme jäsen, on sekä Pohjoismaiden anestesia- ja tehohoitoyhdistyksen (SSAI) aktiivijäsen, että Euroopan anestesia- ja tehohoitoyhdistyksen (ESAIC) liittäjäjäsen. Lisäksi yhdistyksemme kuuluu maailmanlaajuiseen anestesia- ja tehohoitoyhdistykseen (World Federation of Societies of Anaesthesiologists, WFSA).

Myös matka-apurahat ovat yksi yhdistyksen tapa kannustaa jäsenistöään laajentamaan revii-

riään yli kotimaan rajojen. Lisäksi jotta maailmalakin tiedettäisiin korkeatasoisesta anestesia- ja tutkimustoiminnastamme, pyrimme lisäkannustukseen korkeammalla matka-apurahalla omaa tutkimustyötään kansainvälisissä kongresseissa esitteleville jäsenillemme. Kunhan vain maailma taas avautuisi! Mainitsematta ei myöskään voi jättää pyrkimyksiämme edistää tutkimustoimintaa jakamalla väitöskirjan aloitusapurahoja sekä väittelijän apurahoja. Kaikista näistä löytyvät tarkemmat hakuohjeet nettisivustoltamme.

Viimeisimpänä, mutta ei taatusti vähäisempänä yhdistyksen tarjoamana toimintana ovat useat korkeatasoiset kansalliset koulutukset. Juuri nyt koulutukset pyörivät webinaareina, joita olemme pystyneet pitämään jo lähes kuu-kausittain. Se, mikä meille kaikille on kuitenkin vielä varmistumatta, on vuoden 2021 Operatiivisten päivien toteutustapa. Olemme valmistelleet ohjelmaa toiveikkaina fyysisistä kokousta silmällä pitäen, mutta kyllähän tilanne on aivan yhtä epävarma nyt kuin vuosi sitten. Joka tapauksessa koulutamme tässä numerossa taas vuoden väitöskirja -kilpailun sekä abstraktikisan alkaneeksi! Lisäksi toivomme saavamme teiltä jälleen kerran hyviä ehdotuksia Pro Anaesthesia Fennica -palkinnon saajaksi ympärillänne olevista huippukollegoista. Niitä varmasti riittää!

Vahvan halun kokoontua yhden pöydän ympärille pyrimme tyydyttämään siis tänäkin vuonna: webinaarina, fyysisenä kokouksena tai niiden hybridinä. Mitähän perustajanelikko olisi tuolla Kulosaareissa istuskellessaan tuumannut virtuaalipöytäideasta?

P.S. Olen ymmärtänyt, että edellinen kolumnini onnistui tavoitteeseensa herättää keskustelua. Tästä osia on nähtävillä käsissänne olevan lehden sivuilla. Erinomaista. ■

Mitähän perustajanelikko olisi tuumannut virtuaalipöytäideasta?